

To love or not to love

Overzicht personages

<i>Verhaallijn 1</i>	<i>Verhaallijn 2</i>
Perlai , zoon Fascar, verliefd op Nayla	Naseer , bruidegom
Nayla , dochter Saraza, bewonderaar Fascar	Kika , bruid
Heer Fascar , dictator	Ahmet , vader Naseer, oogje op Jette
Saraza , ex-prostituee Fascar, Moeder Nayla	Jette , moeder Kika, oogje op Ahmet
Rafel , raadsheer Fascar	Trouwambtenaar
Veralief , prostituee Fascar, vriendin Nayla	Zena , zus bruid
Hertog Bendegaar , vriend Fascar	...
Vrouw Odien , vrouw Fascar	...
Butler	...

SCÈNE (begin)

Op een bank zitten Naseer en Kika. Een ietwat excentrieke trouwambtenaar struint nadenkend om hen heen. Er hangt een ongemakkelijke stilte.

TROUWAMBTENAAR

Ik begrijp 't niet... Jullie willen wel écht trouwen?

NASEER

Ja

KIKA

Ja

TROUWAMBTENAAR

(zuchtend)

Jaaah....

Lange ongemakkelijke stilte

NASEER

Dat kan toch bij u?

TROUWAMBTENAAR

Hm? Ja... Ja... Zeker.

NASEER

Maar?

TROUWAMBTENAAR

Tja, als jullie niet weten waarom...

NASEER

We wéten waarom!

TROUWAMBTENAAR

Dat vraag ik me af.

NASEER

Hoezo?

TROUWAMBTENAAR

“Een volgende stap”.... Dat is jullie reden?

NASEER

Niet “een” volgende stap... Dé volgende stap.

TROUWAMBTENAAR

(sceptisch)

Jaja

Stilte

TROUWAMBTENAAR

Hoe zal ik dit zeggen... Ik vind jullie reden wat... karig.

KIKA

Karig?

TROUWAMBTENAAR

Misschien nog jaartje wachten? Even alles overdenken?

NASEER

Geen denken aan!

KIKA

Nee, geen denken aan!

TROUWAMBTENAAR

(geheel andere toon)

Kika! Vertel jij anders eens... Waarom wil jij zo graag trouwen?

KIKA

Nou uhm....

Naseer en trouwambtenaar kijken Kika verwachtingsvol aan.

KIKA

Uhm....

Verwachtingen stijgen...

KIKA

(beschaamd)

Nee, ik weet het niet....

TROUWAMBTENAAR

Zie... Ik had gelijk: jullie willen niet trouwen!

KIKA

(geschrokken)

Nee, dat is het niet!

TROUWAMBTENAAR

(beledigd)

Wat is het dan?!

KIKA

Het is... Het is...

TROUWAMBTENAAR

(overdonderend)

Het is! Het is! Het is absoluut! Compromisloos! Vol overgave!

Stilte

KIKA

Oké...

TROUWAMBTENAAR

Oké?

KIKA

Dat is de reden.

TROUWAMBTENAAR

Wat?

KIKA

Wat u zegt...

TROUWAMBTENAAR

Maar ik heb nog helemaal niks gezegd! Elkaar het ja-woord geven is niet hetzelfde als even een suikerspin op de kermis halen! Elkaar het ja-woord geven is als een kruistocht naar het ware! Het ware geloof in de liefde...

KIKA

Ow

TROUWAMBTENAAR

Dus.. Voel jij liefde?

KIKA

Jawel, maar –

NASEER

Wat is dit voor onzin! We willen gewoon trouwen. Zo simpel als dat.

TROUWAMBTENAAR

Ja.... En waarom?

NASEER

Waarom waarom?

TROUWAMBTENAAR

Waarom geen waarom?

NASEER

Uh, omdat...

TROUWAMBTENAAR

Omdat?

KIKA

Ik van Naseer houd!

NASEER

Ja! En ik van Kika!

TROUWAMBTENAAR

(hoofdschuddend)

Kinderen, kinderen... Trouwen is niet hetzelfde als het voelen van liefde.

De liefde is als een vurige vlam, makkelijk aan te steken,
maar als je niet uitkijkt ook snel weer gedoofd.

Het ja-woord vraagt een heuse vuurmeester, iemand die het kan beheersen in zichzelf én in de relatie. En dat vraagt niet alleen een sterke wil, óók de kunde om het vuur brandend te houden.

Het JA vereist vastberadenheid,
Een sterke hand,
een stevig been,
een krachtig hart
zonder een twijfelzaaiende gedachtecronkel.

Het is zoiets als een mantel:
Je dient 't trouw te dragen,
maar dan draagt het jou...
verder...
voort...
naar een wereld waarin JA zich laat bezegelen door een kus, een blik, een aanraking.

Ja... Zoet, zacht, en zorgeloos zingt de liefde.
Fris, ferm, en fanatiek floreert het JA.

(korte pauze, lijkt alsof hij klaar is, maar dan...)

Ook is het JA is niet het tegenovergestelde van 'nee'. Neee....

Het is JA is geen 'ja'.

Noch 'prima'. Of 'oké'.

Het JA is als een gebed, een stille fluistering in het oor van je geliefde.

Een droom waarin jullie voorstellingsvermogen een grotere realiteit kent dan de echte wereld om jullie heen. Waar de verbeelding bruggen bouwt, eindeloze bruggen naar elkaar....

En zeer zeker, het is zo, je spreekt het ja-woord maar één keer uit...

Maar iedere dag kaatst het terug als een echo! Het leeft!

Het is als een geboorte zonder sterven, kletterend als een eeuwige moesson in de woestijn.

Het is als een zwaard dat de hemel openrijt en zijn weg door het universum baant naar het 'alles' dat het heelal omringt. Waar zwarte gaten opslokken en vervormen, opent het ja-woord een kosmos voor zichzelf, vrij van mist, miskennis, en mistroostigheid!

Het JA vloeit, gloeit, bloeit.

En maakt van komma's een punt,

en van punten een komma.

Het is hybride,

en duurzaam.

Altijd en overal.

Zoals de wind...

En slagroom en puppy's...

Het JA ademt, vóór jou

wanneer jij aan de beademing ligt,

happend naar adem!

Bij honderden kippen op stok is het JA als de haan die luidkeels kraait!

Dát is het ware geloof in de liefde,

het niet te verstommen geloof in elkaar...

Stilte.

KIKA

(laconiek)

Nèèh... Zo zie ik dat niet.

NASEER

Nope, ik ook niet.

TROUWAMBTENAAR

Wablief?

KIKA

T'is geneuzel.

NASEER

Wat overdreven...

KIKA

Te complex!

NASEER

Te lang!

KIKA

De liefde heeft geen ingewikkelde woorden nodig...

NASEER

Geen ellenlange betogen...

KIKA

Het JA als "ja" volstaat.

NASEER

Het JA is gewoon samen willen leven.

KIKA

Een intentie, een liefdesbrief gevangen in één woord.

NASEER

Het leven samen willen leven.

KIKA

De pieken...

NASEER

En de dalen...

KIKA

Het JA dwingt je niet tot zacht gefluister

NASEER

Maar laat zichzelf klinken zodat iedereen het hoort!

KIKA

Een belofte die zo diep gaat

NASEER

dat geen wind hem meer kan doven.

KIKA

Het JA is een verbintenis voor 't leven

NASEER

Zonder poespas, gewoon zoals 't is.

KIKA

Samen sterk staan

NASEER

door wind en regen.

KIKA

Twee als één

NASEER

voor 't hele leven.

NASEER / KIKA

Dát is JA tegen elkaar zeggen!

NASEER

Ik ben je trouw

KIKA

En ik jou ook...

Stilte

TROUWAMBTENAAR

Prima.

NASEER

Wat prima?

TROUWAMBTENAAR

Ik zal jullie trouwen.

KIKA

Echt waar?

TROUWAMBTENAAR

Echt waar

KIKA

Maar dat is fantastisch!

Kika vliegt trouwambtenaar om de nek.

NASEER

Dus wanneer?

TROUWAMBTENAAR

Volgens mij had het bij jullie gisteren al moeten gebeuren...
Maar aangezien dat geen optie meer is... Morgen?

NASEER

Echt waar? Kan 't dan al?

TROUWAMBTENAAR

Wat mij betreft wel. Ik hoef geloof ik de toespraak niet héél uitgebreid te maken...

KIKA

Oh maar dat is geweldig!
Naseer, we gaan morgen trouwen!

NASEER

Eindelijk! Door wet erkend..

KIKA

Dezelfde naam...

NASEER

Eenzelfde ring...

KIKA

Oh Naseer...

NASEER

Ok Kika...

Een bel/telefoon rinkelt. Iedereen kijkt naar de telefoon. Lichten doven. Bank blijft staan. Lichten gaan aan. We zien heer Fascar en zijn prostituee Veralief er lustig op los neuken. Het geluid van dezelfde soort bel rinkelt nog steeds.

HEER FASCAR

(al neukend, gefrustreerd)

Wie durft mij op dit uur te storen?
Ik heb me nog niet eens geschoren!
(gniffelend richting Veralief)
En heb ik niet mijn plicht in bed,
om te genieten van zo'n pracht boeket?

Veralief giechelt. Ze vrijen verder. Bel rinkelt weer.

Jij dwaas! Verplaats je reet hier ver vandaan!
Of anders krijg je spijt van je bestaan!

Naseer is van personage gewisseld en komt nu het toneel op als de zoon van Fascar, genaamd Perlai.

PERLAI

Het zal toch eens niet mijn ed'le vader zijn
verslaaft aan lustig vlees gelijk de wijn
terwijl in ganser koninkrijk de honger heerst
het geld is op, mijn pa hardleers

Heer Fascar duwt Veralief van zich af en trekt kleding aan. Veralief raapt haar kleding op en gaat ervan door.

HEER FASCAR

Alleen een zoon naïef van geest
vertoont het lef en kent geen vrees

zijn vader zó met disrespect te slaan
voor deze keer, Perlai, laat ik het gaan

PERLAI

O, en moet ik u nu dankbaar wezen, “Heer”
dat u me van uw toorn ontziet?
Begrijpt u dan mijn zorgen niet?
De reden dat ik zo met u acteer?

Ik weet van al uw plannen af.
Voor vele mensen wacht het graf
U zegt zo mooi “uw” volk van kwaad te redden
Maar wat u brengt zijn lijdensbedden.

HEER FASCAR

Mijn zoon, het leven vraagt om kracht,
een hand die vecht uit alle macht
wanneer een smet het volk besmeurt
en zo hun zielenheil verscheurt.

Butler komt op.

BUTLER

Mijn heer, uw hooggeëerde gast is reeds gearriveerd!

PERLAI

Natuurlijk! Nu ik juist het lot van ’t volk bediscussieer!

HEER FASCAR

Dat is goed nieuws. Ik kom eraan.

BUTLER

Ik zal het zeggen en snel gaan.

*Butler maakt buiging en haast zich van het toneel.
Heer Fascar maakt aanstalten om ook af te gaan.*

PERLAI

Naar wat ik meen, zijn wij verwickeld in gesprek!

HEER FASCAR

Verbeeld je niks! Voor jou tien bastaards op jouw plek!

Heer Fascar verlaat het podium. Perlai struint gepikeerd over het podium en vindt tot zijn walging een slipje. Hij raapt het op. Veralief komt terug, zoekend en gehaast met een giechelende Nayla (zo-even nog Kika) achter zich aan.

VERALIEF

Mijn hooggeëerde prins, vergeeft u ons toch alstublieft.
Zo-even kwijt geraakt dat wat het daglicht niet belieft.

PERLAI

Eerwaarde hoer, excuses dien ik zelf aan u te maken.
Mijn vader zal zijn lul nog eens kwijtraken.
Zo graag had ik u van uw plicht ontslaan.
Had dat gekund, dan had ik dat direct gedaan.

NAYLA

Vergeef me 'opgeblazen' prins, u spreekt zo slecht.
Alsof u ál wat uwe vader doet bevecht!
Verdient hij niet wat meer ontzag?
Of heeft u slechts een kwade dag?

PERLAI

(richting Veralief)

Betreft zij een vriendin van jou?
Zo recht door zee, trots als een pauw.
Wat is haar naam, zou ik wel willen weten.
(richting Nayla)
Zeg, freule, wilt u een keertje met mij daten?

NAYLA

Wat vraagt u nu? Geen denken aan!

VERALIEF

Vergeef ons prins, we zullen gaan!

NAYLA

Nee, wacht! U moet mijn vurigheid vergeven.
Ik mag de etiketten niet vergeten.
Uw aanbod klinkt opeens niet gek.
Ik ga, bij nader inzien, graag wat langer in gesprek.

VERALIEF

(fluisterend richting Nayla)

O, Nayla, please! Ik neuk zijn pa, die man met kroon...
bedenk toch alle smaad en hoon als jij gaat daten met zijn zoon...

Nayla gebaart dat Veralief haar mond moet houden en dat alles precies volgens plan gaat.

NAYLA

(overdreven statig)

Ik voel me zeer vereerd, toekomstig vorst.
Mijn hart pulseert verlangend in mijn borst.

VERALIEF

O nee! Helaas is onze tijd nu op.
Mijn Prins, we moeten spoorlags gaan!
Aanvaard mijn adoratie, uw getrouwe onderdaan.

Verlief maakt vlugge buiging en sleept Nayla van het toneel af. Perlai blijft verbouwereerd achter.

PERLAI

Wat een geluk, zo onverwachts!
Ik voel mij plots nogal goedlachs!

Als in trance ploft Perlai op de bank. Trouwambtenaar komt op.

TROUWAMBTENAAR

Ik heb helaas slecht nieuws voor jullie...
En ook voor mij...

Perlai kijkt verbaasd om zich heen.

PERLAI

U heeft het toch niet tegen mij?
Bent u misschien een nieuw lakei?
Ik weet in elk geval niet wie u bent.
Wat mij betreft een rare vent...

TROUWAMBTENAAR

Ik werd zojuist gebeld...

PERLAI

En wat wil mij dat precies zeggen?

TROUWAMBTENAAR

Jullie huwelijk kan niet doorgaan.

Kika komt op.

KIKA

Wat!? Nee... Nee... Dat meent u niet!

Perlai kijkt verbaasd richting Kika (zo-even Nayla).

TROUWAMBTENAAR

Ja, toch wel. Het ministerie van Volksgezondheid heeft besloten geen officiële huwelijken meer af te sluiten... Het concept is te leeg en zinloos geworden, zo zeggen ze.... Teveel scheidingen... Dat geeft alleen maar teleurstelling en dat kunnen ze vanuit de regering niet meer verantwoorden... Hun woorden, niet de mijne.

PERLAI

Verdomd! Mijn eigen vader is hier debet aan!

KIKA

Ach nee, jouw vader heeft toch niets misdaan... Hij is slechts één keer vreemd gegaan.

PERLAI

(in zichzelf) Zo informeel... Zo amicaal... Ik vind dit alles uiterst abnormaal...

KIKA

Maar dit kunnen ze toch niet zomaar doen?

PERLAI

Madame, u blijkt mijn vader niet zo goed te kennen...
Want hij zou zeggen: "laat het volk er maar aan wennen"

TROUWAMBTENAAR

Wat nou wennen!? Ik ben mijn baan, mijn ambacht, kwijt aan een stel leeghoofden! Uitgeholde meloenen op een lichaam! Babyapen in een verdomde ballenbak!

Perlai kijkt de trouwambtenaar verontwaardigd aan.

PERLAI

Hoewel ik u gelijk moet geven, vraag ik u naar beschaafde taal te streven.

KIKA

Naseer! Hoe kan je dat die ambtenaar nou kwalijk nemen! Dit is toch ook belachelijk! . . . *korte pauze*
En jij vindt dit toch ook verschrikkelijk!? . . . Toch?

Stilte

PERLAI

Mijn geest is onlangs zeer verward, madame.
Mijn nieuw lakei, geef me terstond diazepam.

Trouwambtenaar en Kika kijken Perlai verbaasd aan. Perlai zakt weg op de bank en raakt bewusteloos. Kika ontfermd zich bezorgd over Perlai en knoopt zijn kleding los. Perlai verandert op die manier weer terug naar Naseer.

KIKA

Het zal de schok wel zijn...

TROUWAMBTENAAR

Het bevestigt maar hoe belangrijk het huwelijk is!

KIKA

Naseer? (*tikt Naseer op de wang*) Naseer... Word wakker!

Naseer ontwaakt met een schok.

NASEER

(kinderlijk enthousiast)

Kika! We gaan trouwen!

KIKA

Sshh... Kom eerst maar eens rustig bij. Je bent flauw gevallen...

NASEER

Flauwgevallen? Het is niet waar.... Ik ben ook zo blij!! O Kika, mijn alles! (*omhelst Kika*)

Kika werpt een bezorgde blik naar trouwambtenaar; hij knikt.

KIKA

Naseer... *(maakt zichzelf los van Naseer)* Naseer, we kunnen niet trouwen...

NASEER

Hoezo niet? Wil hij niet meer? *(wijst naar trouwambtenaar)*

KIKA

Jawel... Maar.. hij mag niet meer... Er worden geen huwelijken meer gesloten.

TROUWAMBTENAAR

Niet bij wet althans... Ik wil jullie wel –

NASEER

WAT!? We mógen niet meer trouwen!?

KIKA

Kúnnen niet meer trouwen... De overheid stopt ermee.

NASEER

(staat op)

Dat is belachelijk! Insane!

KIKA

Ik weet het...

TROUWAMBTENAAR

Wist ik het maar niet.

NASEER

Doe alsof u het niet weet!

TROUWAMBTENAAR

Maar ik weet het...

KIKA

We weten het allemaal...

Stilte

NASEER

(terneergeslagen)

Oh Kika...

KIKA

(bedroefd)

Oh Naseer...

SCÈNE (midden)

Het toneel is opgesplitst in twee ruimten. Links een dinerkamer. Rechts een voorkamer. Heer Fascar zit samen met zijn vrouw Odien, hun zoon Perlai met (inmiddels) diens vriendin Nayla, raadsheer Rafel en hertog Bendegaar aan het diner. Veralief en Nayla's moeder – ex-prostituee van Fascar, genaamd Saraza – vormen zwijgzaam de bediening onder leiding van de butler.

HEER FASCAR

Vanwaar zo stil toch iedereen?

(grijpt Veraliefs pols wanneer ze hem een glas inschenkt)

En jij! Kleed jij je niet steeds zo obscene!

(laat pols los en richt zeer naar zijn tafelgenoten)

Ik heb toch jullie niets misdaan.

Dus waarom brandt de sfeer hier zo hard aan...

RAFEL

Mijn heer, als ik voor ieder hier mag –

HEER FASCAR

Odien, mijn vrouw, praat jij als eerst.

Wat doet jou thans het aller zeerst?

Stilte

PERLAI

Laat moeder toch met rust, Fascar.

HEER FASCAR

(spottend) Ach ja, ze raakt volslagen in de war.

Maar sinds wanneer, mijn beste zoon,
ben ik geen vader meer voor jou?

Stilte

NAYLA

(vleiend)

Mijn heer, voor mij bent u het allemaal
Een koning, vader en de hoogste generaal

HERTOG BENDEGAAR

Ze is dan niet van koninklijke bloede,
met haar verstand verwoordt ze wel precies 't goede...

HEER FASCAR

(uitdagend) Edoch, je kijkt een heerser nooit recht aan...

(verlekkerd) Al is het waar: dit knappe koppie heeft het slim verstaan...

Saraza, Nayla's moeder, laat een glas uit haar handen vallen. Iedereen schrikt op. Heer Fascar blijft Nayla aankijken. Ondertussen richt hij zich tot Saraza.

Een dagje ouder worden is voor mensen heel normaal.
Alleen het lijf verliest dan van z'n pracht en praal.

PERLAI

Beledig niet mijn moeder, uwe eigen vrouw Odien!
(richting tafelgenoten)

Doorzie dit wangedrag, dit is toch niet om aan te zien!

Iedereen reageert geschokt en kijkt angstig naar Fascar.

NAYLA

Mijn heer, vergeef mijn vriend, uw zoon, Perlai.
Beschouw het slechts als infantiele spelerai...

HEER FASCAR

(verbolgen)

Een kind is hij allang niet meer...
(honend)

Perlai, sta op en kniel nu neer.

Perlai staat schoorvoetend op en knielt neer voor zijn vader.

Wel, kus mijn voet, en adoreer
jouw vader als de grootste heer!

Perlai weigert. Vrouwe Odien begint zachtjes te huilen.

HEER FASCAR

Ach kijk nu wat je doet mijn zoon
door jouw gebrek aan eerbetoen
vervalt jouw moeder in geblèr
en lijkt me dat niet wat contrair
met wat jij thans beoogt te doen?

VROUWE ODIEN

Perlai, mijn kind, negeer zijn haat!
En wees toch wijs: maak hem niet kwaad.

Perlai staat op.

PERLAI

Begrijp dan moeder wat hij doet:
ons buurland ligt gedrenkt in bloed!
Hoe kan ik achting voor hem voelen?
terwijl de maden daar krioelen...
De lijken liggen overal,
door onze tanks in duizendtal.
En wat doen wij? Verschalken kaviaar,
boeuf Stroganoff en Russische sigaar... [= koekje]
Nee wat ik voel is enkel nijd.

Een moeder raakt een kind daar kwijt.
Een vader vecht tot aan de dood.
Dat land verkeert in grote nood.

Stilte. Iedereen kijkt Perlai stoicijns aan. Heer Fascar aanschouwt alles genoegzaam.

(wanhopig) Maar doet jullie dat dan niets!?

Verontwaardiging en shock.

NAYLA

Vergeet niet dat ook wij hier onder lijden...
Jouw vader, mijn koning, wil slechts dat land bevrijden.

PERLAI

(radeloos) Zijn eigen volk offert hij op!

RAFEL

Wat egoïstisch om te zeggen!

HERTOG BENDEGAAR

Ik zal hem nooit een eed afleggen.
Het is je burgerplicht ervoor je buur te zijn.
Die zoon van jou: hij heeft geen brein!

Perlai wil reageren, maar Fascar gebaart hem weer te gaan zitten. Perlai gehoorzaamt.

HEER FASCAR

Maar mij, mijn vriend en dienaar, heb je wel een eed gezworen.
En wat je nu veronderstelt, kan mij geenszins wel bekoren.
Hoewel hij niet de oorlog ondersteunt,
is hij niet een zoon die enkel achterover leunt.
Hij heeft een mening, dat is deugdzaam in zichzelf.
En wat betreft de rest geen zorgen; dat komt met de tijd vanzelf.

RAFEL

Mijn heer, zoals altijd heeft u gelijk.
Uw zoon is jong, een knul, nog onbedreven,
betreft de harde zaken van het wereldlijk toneel.
(richting Hertog Bendegaar)
Geef hem wat tijd om zich met wijsheid te omgeven
en vorm nadien pas echt uw eindoordeel.

HERTOG BENDEGAAR

(richting Fascar)

Vanzelfsprekend leef ik al uw wensen na.
Ik acht u hoog in hart en logica...

PERLAI

(richting Rafel)

Hallo!? Pardon!? . . . U noemt mij een knul!?

(richting Hertog Bendegaar)

En u beschouwt mij als een snul!?
Ik ben al tweeëntwintig jaar...
en absoluut geen klungelaar!

Perlai staat op, loopt naar de deur en kijkt verbaasd achterom als hij ziet dat Nayla blijft zitten.

NAYLA

Perlai, blijf toch alsjeblieft nog hier –

PERLAI

NEE!

Nee... ik kan nu beter gaan...

Perlai wil niets meer zeggen en weggaan, maar de ogen priemen in zijn rug. Hij draait om en voegt erachteraan:

....van dit gesprek voel ik mij redelijk ontdaan.

Er wordt opgelucht gereageerd. Perlai smeekt Nayla woordloos om mee te komen. Nayla negeert zijn hem. Perlai kijkt teleurgesteld naar iedereen aan tafel. Zijn vader werpt hij een boze blik. Dan loopt hij naar de deur. Zijn moeder spreekt hem aan, vlak voordat hij de deur wil opendoen:

VROUWE ODIEN

Perlai, mijn lieve zoon, het ga je goed...
Maar kijk toch uit met alles wat je zegt en doet...

Perlai bevriest. Hij aarzelt, draait zich naar zijn moeder.

PERLAI

(geëmotioneerd) Dank u wel moeder.

Hij doet de deur open.

HEER FASCAR

Perlai! Je blijft. En knielt opnieuw.

Perlai verbijt zich voor een moment. Dan loopt hij met grote passen door de deur naar de voorkamer. Nayla vliegt overeind, buigt voor Fascar en rent achter Perlai aan.

NAYLA

Je vader nam het voor je op,
dus wees nou niet zo'n kattenkop!

Onderwijl vindt er stilspel plaats aan de dinertafel: heer Fascar toont zich boos om Perlai.

PERLAI

Hoe kún je voor mijn vader kiezen!? Je zei dat je van me hield! Je hebt me gestreeld. We hebben gekust!

Hertog Bendegaar doet zijn servet af en staat op. Hij heft zijn glas wijn richting Fascar en neemt een slok. Hij buigt en vertrekt.

NAYLA

Niet nu, Perlai. Laat dat met rust.

Odien wil iets zeggen, maar Fascar smooft haar de mond. Odien pakt de hand van Fascar, die trekt zijn hand weg.

Stilte.

Rafel trekt Odien troostend naar zich toe. Odien rukt zich los en werpt zich voor de voeten van Fascar.

PERLAI

Nayla... Vertrouw je werkelijk op mijn vader!? Die zedeloze oorlogsdader?

Fascar toont zich apathisch voor de tranen van zijn vrouw Odien.

NAYLA

Ik zie je vader niet als slecht, Perlai.
Het is een nietsbetekenend detail.
Vertrouw op onze liefde; is dat niet wat je wil?
Kom hier en kus mijn lippen; en wees voor even stil...

Perlai laat zich door Nayla liefkozen en zoent innig met haar.

Rafel ontfermt zich over Odien en wil haar van Fascar weghalen. Odien grijpt wanhopig Fascars benen vast. Rafel rukt Odien los.

Perlai rukt zich uit Nayla's armen.

PERLAI

(met afkeer) Hoe doe je dat toch!?

Rafel sleept Odien van het toneel af. Veralief en Saraza lopen erachteraan. Fascar blijft alleen achter met de butler.

NAYLA

Perlai, waar heb je het over!?

De butler buigt voor Fascar.

PERLAI

Ja hoe je me met seks verov – verleidt!

En biedt hem drinken aan.

NAYLA

Met seks!? Komaan, relax...

Nayla ploft op een stoel...

Fascar steekt een sigaar op en gaat met zijn ogen het publiek bij langs. De butler gaat af.

NAYLA

Ik wil gewoon geen ruzie voeren...

PERLAI

En me dus de mond maar snoeren!?

NAYLA

Nee, Perlai, dat wil ik niet.
Ik wil dat je mijn standpunt ziet.
Jouw vader maakt ons land weer groot.
En trekt ons allen uit de goot.
Hij vecht voor waarden van de mens!
En dat is alles wat ik wens...
Een wereld zonder hongersnood
En ieder kind bij moeder in diens schoot.
En ja, voor nu, gaat dat gepaard met pijn.
En geen moment vind ik dat fijn!
Maar vrijheid komt niet zonder kost.
Dus ik geloof in hem, mijn vorst.

PERLAI

Geloven in een man die honderd minnaressen heeft!?

Fascar kijkt beledigd op richting de dichte deur.

NAYLA

Hun liefde is allang voorbij...
Laat je ouders toch eens vrij...

Fascar knikt tevreden

PERLAI

Het huwelijk is niet zomaar iets!
Zegt jou dat dan volkomen niets?

NAYLA

Al wil jij nog met duizend vrouwen vrijen...
Ik zal me altijd aan je voeten vleien...

Fascar kijkt goedkeurend.

PERLAI

Maar ik wil alleen maar jou!

NAYLA

(stotterend) Al Alleen m maar mij?

PERLAI

Ja, wat denk jij dan? Natuurlijk wil ik alleen jou!

NAYLA

O, Perlai... Ik... Ik weet niet of.... Ik...

Nayla bedekt haar ogen en rent huilend het toneel af.

PERLAI

Heb ik wat verkeerd gezegd? Ik snap vrouwen niet. Ze is zo mooi en lief, en... en... *(zucht)* Ze houdt van mijn vader. Niet van mij. Nee, van mij houdt ze niet... Ze gebruikt je, Perlai! Zoals iedereen elkaar hier gebruikt! . . . Maar haar kus... Haar kus kleeft nog aan mijn lippen als de honing van mijn brood... Ben ik verleid? Bezweken voor de schoonheid van een vrouw? Dat kan niet, mag niet, Perlai! Mensen sterven, kinderen dwalen en ik... ik laat me bedwelmen door de zachte streling van –

HEER FASCAR

Een land, mijn jongen, is als de hartklop van een vrouw. Je dient haar lief te hebben, anders keert ze zich haar rug naar je toe. En dan kan je haar alleen nog maar temmen, en hopen dat ze je niet verscheurt. Ik houd meer van vrouwen dan van mezelf... Ze staren me aan met van die grote, lege ogen. Ik wil ze vullen, vullen met vuur en vlam, zodat ze weer leven in ontzag voor wie hen vrijheid schenkt... Ik verover om te kunnen geven. Ik overheers zodat vrijheid zijn betekenis niet verliest... En jij, mijn jongen, ik maak me zorgen over jou... Jouw liefde is zwak en kwetsbaar. Je laat jouw land verdorren, je vriendin kijkt op je neer, haar wateren drogen uit... Dus verman jezelf. Ik wil je zoveel vrouwen nalaten... Leer ze toch eens lief te hebben!

PERLAI

Nee! Hou op! Ga weg! Ik wil niet zijn zoals jij!

HEER FASCAR

Maar je voelt het.

PERLAI

Niet...

HEER FASCAR

Kloppen daar beneden...

PERLAI

Niet waar...

HEER FASCAR

Een vruchtbaar land dat lokt altijd.

PERLAI

Ik wil Nayla!

HEER FASCAR

Maar Nayla wil mij, mijn jongen!

PERLAI

Ik ben uw jongen niet! Ik haat u!

HEER FASCAR

Waarom? Omdat je weet dat ik gelijk heb? Je wist altijd al, ergens diep van binnen, dat ze enkel met je wilde afspreken omdat ik je vader ben. Ze bewondert me. Ze wil bij me zijn, mijn glorie voelen. Maar de slachtoffers die ik maak, het laat haar koud... Ze wil wat we allemaal diep van binnen willen: het leven proeven als een grote Medovnik honingtaart! . . . *stilte* . . . Wat ben je nu stil? Weet je daar niks op te zeggen?

PERLAI

Ik wil naar mama

HEER FASCAR

Jouw moeder is zo droog als een woestijn. Daar heb je echt niets meer te halen...

PERLAI

U heeft haar kapot gemaakt!

HEER FASCAR

Ik houd haar in leven! Ze heeft haar eigen levenslust verspild...
Maar Nayla, mijn jongen, zal goed voor je zijn... Háár moet je houden...

PERLAI

Ik doe mijn best...

HEER FASCAR

Dat is niet goed genoeg. Je moet haar van jou maken...

PERLAI

Maar ik ga haar toch niet dwingen!?

HEER FASCAR

Je bent de prins, je kan haar elk moment ontbieden ... En wat is er mis met een heerlijk stukje taart?

PERLAI

Alles!

HEER FASCAR

O ja, wat dan?

PERLAI

De taart is rot...

HEER FASCAR

Zo.. Zo... Praat je zo over je geliefde?

PERLAI

U voert oorlog... Dag in dag uit... U dwingt mensen zo jong als ik de wapens op te pakken...

HEER FASCAR

Dat is mijn plicht als koning... Ik heb een taak om voor dit land te zorgen...

PERLAI

Maar laat onze burenen dan met rust...

HEER FASCAR

Burenen... BUREN!? Als iemand Nayla van jou afpakt, haar verleidt met schunnige smeerlapperij, dan laat je haar toch niet aan haar lot over? Voel je je niet verantwoordelijk voor haar? Heb je geen énkél besef van God geschonken plichten? Ken je dan geen eer!?

Fascar verdwijnt in de duisternis.

Stilte

PERLAI

Nayla.... Nayla? . . . Nayla, waar ben je heen gegaan? . . . Nayla, alsjeblieft! . . . Nayla?

Saraza is omgekleed en komt als moeder van Kika, genaamd Jette, via links de eetkamer binnen. Perlai hoort haar stem en beweegt zich langzaam naar de deur om te luisteren.

JETTE

Wat is het toch een fijne morgen! Wat zeg jij, Ahmet?

Fascar is omgekleed en komt als Ahmet, vader van Naseer, het toneel op.

AHMET

Met jou is elke morgen een genot!
Ik ben op jouw gewoon verzot!
Jouw dijen zijn om op te vreten,
en uiteraard je (*maakt gebaar van grote borsten*) niet te vergeten...

Je bent zo mooi als de duurste BMW!
En nog schoner dan de aller blauwste zee!
O, Jette, laten we dit voor altijd doen!
En geef me nou een dikke zoen!

Trekt Jette naar zich toe. Jette giechelt.

JETTE

O wat poëtisch, Ahmet! Wacht, wacht, dat kan ik ook...

Met jou wil ik wel vaker daten!
En 's ochtend heerlijk een beschuitje eten...

AHMET

In jouw ogen, Jette, verlies ik alle tijd
Je bent dan ook gewoon een fucking geile meid!

JETTE

Oeh... (*giechelt*) O, wacht ik heb er nog één, ik heb er nog één!

Jouw torso is zoals de sterkste steen
Dus til me op en sleep me overal met je mee...

O nee, dat rijmt niet... Of wel? Rijmt dat? Ik weet 't ni –

AHMET

Wat maakt dat toch in godsnaam uit?
Ik maak je toch ooit wel mijn bruid.

Jette's gezicht betreft.

JETTE

Zouden Kika en Naseer dit vervelend vinden?

AHMET

Wat?

JETTE

Nou dat wat we nu doen! Daten...

AHMET

Tja, luisteren we maar braaf naar onze kroost?
Of zeggen we... nog eenmaal proost!
Want, Jette, ik wil je echt niet hoeven missen!
Dan krijgen ze maar geen erfenissen...

JETTE

Ha, dat klinkt wel als een goed idee
En misschien valt het Misschien valt het... dan ook allemaal wel mee...

Perlai gooit de deur open en stormt binnen.

PERLAI

Houd toch eens op met dat tyfus tering klote gerijm!

Jette en Ahmet kijken verschrikt op!

JETTE

Naseer?

AHMET

Wat doe jij hier?

Perlai reageert niet en stampt boos het toneel af.

AHMET

Wat heeft hij?

JETTE

Hij ziet ons denk ik als een probleem...

AHMET

Maar is dit niet wat 'erg' extreem?
Je doet het als vader ook nooit goed!

JETTE

Ja, Ahmet, ik weet ook niet wat je hiermee moet...
Wil je ook een ei? Of alleen maar jus d'orange?

Veralief is omgekleed en komt als Zena (zus Kika, dochter Jette), het toneel op.

ZENA

Al die suiker is niet goed voor je lichaamsbalans!

JETTE

Zeg wil jij je er even niet mee bemoeien?

AHMET

Ja, inderdaad! Jij laat er ook geen gras over groeien!

ZENA

Hmm... Wees blij met m'n advies. Met je lichaam moet je nog heel lang...

AHMET

Hé nou effe rustig dame... Ik plak je straks nog achter het behang!

ZENA

Ja, dahag! Je bent m'n vader niet ofzo!
Met je machogedrag...

JETTE

Maar ik wel je moeder en –

Kika komt op.

KIKA

(somber)

O, hoi Ahmet... hebben jullie Naseer toevallig gezien?

AHMET

Ternauwernood.

JETTE

Wil je wat brood?

KIKA

Nee, dank je. Ik heb geen trek...

Ik had gisteren niet zo'n leuk gesprek...

AHMET

Met Naseer bedoel je?

ZENA

Ja duhuh!

KIKA

Ik weet echt niet wat ik moet...

Sinds dat verbod gaat niks meer goed...

Ik zoek hem al een hele poos.

JETTE

Ik weet niet, lieverd, of je hem nu wel moet willen spreken

Naar ons idee leek hij heel boos...

AHMET

Ja, het lijkt mij ook niet heel verstandig er nu meer tijd in te gaan steken.

Beter laat je hem eventjes met rust.

KIKA

Ik ben gewoon heel ongerust!

Wat als hij denkt dat ik hem niet meer wil?

ZENA

Jeetje Kiek! Die kans lijkt me nou echt nihil...

Hij weet echt wel hoe gek je op hem bent!

AHMET

Dat heeft ie van zijn vader. Ook zo'n leuke vent.

Zena werpt Ahmet een dodelijke blik.

KIKA

Welke kant liep hij nou op?

JETTE & AHMET

Die kant! (*Jette wijst de goede kant op. Ahmet de verkeerde*)

AHMET

Het was die kant... Maar t'is riskant: hij was nogal onstuimig....

KIKA

Ik waag het erop... Dank je wel!

Kika gaat af.

AHMET

Wat?

ZENA

Ja jouw adviezen!

AHMET

Ach schei toch uit en pak je biezen!

Licht uit. Voordoek gaat dicht. Perlai loopt vanachter uit de zaal door het publiek op zoek naar Nayla.

PERLAI

Nayla... Ik weet niet waar ik moet beginnen... Ik ben het nog steeds niet helemaal met je eens, maar... maar ik begrijp dat je het anders ziet... En ik... Ik wil óók graag een Medovnik honingtaart! Maar... mensen lijden, weet je... Dóór mijn vader... Ja, jij ziet hem als held! En... En hij is dat ook wel... In zekere zin... Althans, voor het land, voor jou, Nayla! Voor jou is hij die held.... Maar weet dat ook ik jou niet zomaar bij me vandaan zou laten halen! Ik vecht voor je, Nayla! Ik vecht voor ons zoals mijn vader voor zijn land! Ja, wij horen bij elkaar zoals een veger bij een blik – Nee! Verkeerde vergelijking... Een Oekraïne bij een – Nee, die ook niet! We hóren gewoon bij elkaar, Nayla. Zoals een vlieger in de handen van een kind... waaiend over grenzeloze landerijen... gedragen door een zachte, liefdevolle wind... Ik zoek je Nayla, ik kijk over iedere heuvel... Achter elke steen.... En pottenkijker! *(kijkt achter iemands hoofd in het publiek)*

Perlai klimt op het podium en gaat op de rand zitten.

PERLAI

En als ik heel eerlijk ben, hè, dan weet ik niet eens waarom ik je leuk vind... Is dát dan liefde? Er geen woorden meer voor kunnen vinden? Of... Of ben ik dan net als mijn vader? Loop ik alleen maar m'n pik achterna? . . . *Stilte* . . . O, Nayla, ik ben zó bang om mijn vader te worden dat ik vergeet mezelf nog te zijn... Is dát dan wat je met me doet? Mijn zelfverloochening doorbreken? . . . *Stilte*. . . Ik wil een goede koning worden, een koning op wie je trots kunt zijn. . . Oh mama! Wat heeft papa toch met je gedaan!? Je zegt geen woord teveel meer. Hij heeft gelijk, weet je... de lichten in je ogen zijn lang geleden al gedoofd... Ben je bang dat Nayla bij mij hetzelfde lot te wachten staat?

Kika komt op. Ze ziet hem zitten, rent enthousiast naar hem toe en tikt hem aan. Perlai draait zich om. Ze schrikken allebei.

KIKA

O sorry, ik dacht dat je iemand anders was...

PERLAI

En ik wou dat jij iemand anders was geweest...

KIKA

Dat is ook niet erg aardig om te zeggen...

PERLAI

Zit in m'n bloed...

KIKA

Wat?

PERLAI

Ja hoe zou je het kunnen noemen? Dat je door altijd maar te kunnen zeggen wat je wil, je jezelf een soort van beledigende eerlijkheid hebt eigen gemaakt...

KIKA

Dat klinkt ingewikkeld.

PERLAI

Is het ook...

KIKA

Heb jij hier een jongen voorbij zien komen?

PERLAI

Hoe ziet hij eruit?

KIKA

Uh ja... Goede... Hoe zal ik 'm omschrijven? Net iets groter dan ik, bruin krullend haar, een klein littekentje boven zijn linkeroog. O, en hij draagt een ring... (*trots*) Onze verlovingring...

PERLAI

O nee, niet gezien... Ik heb überhaupt niemand gezien...

KIKA

Ow...

Kika doet aanstalten om weg te lopen.

PERLAI

Dus je bent je verloofde kwijt?

KIKA

Nou, niet écht mijn verloofde. Althans, dat wás hij, maar sinds kort hebben ze de –

PERLAI

Dat wás hij!? Maar hij draagt nog wel jullie ring?

KIKA

Ja, we zijn gewoon nog bij elkaar.... In elk geval, dat hoop ik...

Stilte.

PERLAI

Ruzie?

Kika knikt.

PERLAI

Ik ken het...

Korte stilte

KIKA & PERLAI

Ja weet je wat het is...

PERLAI

(glimlacht) Jij eerst...

Kika gaat bij hem op de rand van het podium zitten.

KIKA

Ik dacht dat prinsen altijd als eerste spreekrecht hadden?

PERLAI

(stomverbaasd) Hoe weet je dat ik een prins ben!?

KIKA

Geen idee... Zo zie je eruit denk ik... *(lacherig)* Is het zo dan?

PERLAI

Échte prinsen bestaan alleen in sprookjes...

KIKA

Hmm, nou 'prins', mijn sprookje kwam kort geleden bruut ten einde...

PERLAI

Ow...

KIKA

De overheid heeft van de ene op de andere dag besloten geen huwelijken meer te sluiten...

PERLAI

Maar dit heb ik eerder gehoord!

KIKA

Echt waar?

PERLAI

(vliegt overeind) Ik zal er stante pede met mijn vader over spreken!

KIKA

Jouw vader?

PERLAI

(als vanzelfsprekend) De koning...

KIKA

Van het sprookje?

Perlai bevriest en blijft staan.

PERLAI

(beschaamd) Ja... Die van het sprookje inderdaad...

Perlai gaat weer zitten.

PERLAI

Dus... Waar is hij nu denk je? Jouw half verloofde?

KIKA

Ik weet het niet.. Hij kon het niet hebben dat ik er prima oké mee was om in plaats van een gewettigd huwelijk gewoon bij ons in de achtertuin te trouwen... als symbool weet je wel...

PERLAI

Symbolen zijn veel waard.

KIKA

Nou precies!

PERLAI

Het ene symbool vaak wat meer dan de andere...

KIKA

Huh, wat bedoel je?

PERLAI

Hmm? O, mijn vader is toevallig expert op het gebied van symbolen... Verzin een symbool en mensen vergeten de realiteit van de realiteit te onderscheiden... Maar het ene symbool is het andere niet, weet je... Je moet de juiste kiezen, de krachtigste!

KIKA

Mensen vergeten de realiteit van de realiteit te onderscheiden? Dat klinkt creepy...

PERLAI

Is het ook...

KIKA

Ik dacht dat er gewoon maar één realiteit was...

PERLAI

Je hebt er altijd twee. De één altijd nét wat reëler dan de andere. Wist je dat niet?

KIKA

Nee

PERLAI

Neem nou deze ring...

KIKA

Hij is mooi.

PERLAI

(bloost) O, dank je... *(schakelt terug)* Deze ring is héél reëel.

KIKA

Ja...

PERLAI

Maar nóg reëler is het symbool erachter...

KIKA

En dat is?

PERLAI

Vreemd!? Maar ik weet het niet meer...

KIKA

Hmm, ik heb toevallig ook zo'n ring.... Voor mij betekent die ring dat ik mijn verloofde altijd trouw zal gaan beloven...

PERLAI

Ik wou dat ik zo'n vriendin had...

KIKA

Maar die heb je niet?

PERLAI

Ik begreep haar niet goed. Ik was een sul, echt waar... Mijn vader hij –

KIKA

Wat een onzin! Je bent geen sul...

PERLAI

Maar ze liep huilend bij me weg nadat ik iets gezegd had!

KIKA

Ja dus? Hoef jij toch niets verkeerd te hebben gedaan?

PERLAI

Waar ik vandaan kom heeft degene die huilt nooit schuld aan diens eigen verdriet.

KIKA

Hoe kan een ander nou schuld hebben aan andermans verdriet, mallemans? Je voelt het toch zelf...

PERLAI

(geschokt) Mallemans!?

KIKA

Ach, weet ik het. Ik verzon het terplekke...

PERLAI

Ik ben nog nooit in mijn leven zoiets als “mallemans” genoemd...

KIKA

(geinend) Nee zeker alleen uwe hoogheid en majesteit enzo!

PERLAI

(negeert Kika's opmerking) Mijn vader doet veel mensen verdriet... Hij is daar schuldig aan en niemand anders, dat weet ik zeker...

KIKA

Dat zou kunnen, maar het verdriet is en blijft enkel van die mensen zelf...

PERLAI

Je kan toch niet schuldig zijn aan je eigen verdriet?

KIKA

Waarom niet?

PERLAI

Misschien ook wel...

KIKA

Wat ik bedoel te zeggen: je weet gewoon niet of het jouw schuld is... Misschien was het wel iets IN haar dat je domweg niet kon weten?

PERLAI

Maar soms doe je iemand écht pijn met wat je zegt! Mijn vader die zegt soms dingen... daar lusten de honden nog geen brood van.

KIKA

Ja, en soms raak je onbedoeld slechts een echo, een symbool...

PERLAI

Twee realiteiten...

KIKA

Ja... Twee realiteiten.

Stilte

KIKA

Maar welke van de twee is dan de meest échte realiteit?

PERLAI

De meest échte? Dat wisselt...

KIKA

Dat wisselt?

PERLAI

Ja. Soms is het de één. Soms is het de ander.

KIKA

Dat is typisch...

PERLAI

Mensen zijn typisch.

Stilte

KIKA

Maar dan heb je ongelijk! Dan moet er nog een derde realiteit zijn!

PERLAI

Een derde?

KIKA

Ja, een opperrealiteit! Eén die erboven hangt... Die bepaalt wanneer de ene realiteit meer wáár is dan de ander...

PERLAI

Hmm, als je het zo zegt...

KIKA

Ik zeg het, want het is zo...

PERLAI

En wie bepaalt dat dan? Die echte realiteit?

KIKA

(schouder ophalend) Niet ik, niet jij...

PERLAI

God misschien?

KIKA

Ik heb hem nooit ontmoet...

PERLAI

Hoe weet je dat?

Korte stilte

KIKA

Je hebt gelijk, dat weet ik niet...

*Kika's blik blijft hangen in Perlais ogen.
Er volgt een lange, indringende en intieme stilte.*

Dan staat Perlai op...

PERLAI

(klungelig) Ik moet maar weer eens gaan...

Kika staat op.

KIKA

(klungelig) Ja, ik ook...

Kika en Perlai draaien zich van elkaar af... Perlai draait zich terug.

PERLAI

Nou, sterkte hè! *(hoofdschuddend)* De 'liefde' ook...

Kika draait zich terug.

KIKA

(glimlachend) De 'liefde' inderdaad...

Perlai knikt liefelijk, draait zich om en haast zich het toneel af. Kika kijkt hem na en haast zich daarna de andere kant van het toneel af.

SCÈNE (EINDE)

Leeg podium. Tegen het achterdoek in het midden een brede trap naar een deur. Rafel komt op, sleept Nayla aan haar haren achter zich aan richting de trap.

NAYLA

Nee, laat me gaan! Alsjeblieft, ik smeeek je! Ik kan dit niet... Ik wil niet!

RAFEL

Jij kleine teef!
Eerst verleid je de man, en dan maak je er een potje van.
Denk je dat Fascar dat niet door heeft?

NAYLA

Het was nooit opzettelijk! We waren aan het daten... Niets meer, niets minder. Het was geflirt, het betekende niets...

RAFEL

(kinderachtig stemmetje) "Het betekende niets..."
Zorg maar dat het wat betekent! Onze prins heeft een vrouw nodig! Orders van de baas...

Rafel wil aanbellen... Nayla trekt zijn arm weg.

NAYLA

Nee! Rafel, alsjeblieft!

Rafel belt aan. Nayla probeert zich los te rukken. Perlai doet de deur open. Nayla verschanst zich achter een pilaar.

PERLAI

(wantrouwend) Rafel...

RAFEL

Mijn prins, het spijt mij méér dan u kan weten u te storen op dit late uur.
Doch sta mij toe mijn pleit te delen met een man van uw statuur.

PERLAI

(streng) Rafel, skip the bullshit!

RAFEL

Mijn prins, met waardigheid en trots bezorg ik uw aanstaande vrouw.

Rafel trekt huilende Nayla naar voren, in het zicht van Perlai.

Ik spreek uit naam van onze heer Fascar, uw vader, alstublieft, dien hem ge –

PERLAI

(geschokt, hurkt) Nayla!

RAFEL

Getrouw...

PERLAI

Godsamme, flikker op Rafel!

RAFEL

Uw houding jegens mij, zal uw vader niet bevallen.
Het is mijn raad aan u, uw lot niet te vergallen...

PERLAI

(aangedaan) WEG! Rafel... WEG!

RAFEL

(buigt) Als dat is wat u wil, mijn prins...

Rafel gaat af.

PERLAI

Nayla, alsjeblieft! Zeg me wat er is! Hoe komt Rafel je hier te brengen?

Nayla huilt.

PERLAI

(schudt haar aan haar armen) Nayla!

Nayla kijkt Perlai gepijnigd aan.

NAYLA

Perlai, mijn prins, vergeef me alsjeblieft.
Ik vrees dat wat ik zeggen moet u vreselijk ontrieft.

PERLAI

(ontroerd) Nayla... Alsjeblieft... Niet nodig... Zeg maar gewoon wat erop je hart ligt...

NAYLA

(haalt diep adem) In de bergen... Hoog, hier ver vandaan... woonde eens een meisje, een meisje van nog geen vijf... Ze woonde daar met haar ouders. Arm. Maar gelukkig. De bergen voorzagen hen in alles: warmte, veiligheid en voedsel. Het leven daar kende geen onrecht – het meisje van daar – kende geen onrecht. Ze kende alleen de natuur, in zijn grilligheid, zijn onzekerheid... én in zijn schoonheid. Haar vader was houthakker en iedere winter nam hij een dennenappel voor haar mee. Eerst was ze te jong om te begrijpen wat het was, toen wist ze wat het was maar wist ze niet wat ermee te doen.. En nu hadden de dennenappels namen gekregen: Bikkel, Spikkel, Toktok en Norden... Haar vijfde verjaardag kwam eraan, en ook nu had haar vader een dennenappel voor haar meegenomen. Ze noemde deze dennenappel Fiekie, hij was kleiner dan de anderen, maar dat maakte haar niets uit... Vol trots zette ze hem bij de andere vier op de schouw.

Toen viel de avond... Na een dag vol spelletjes werd ze moe maar voldaan door haar moeder onder de zachte wol gelegd... Ze kon bijna niet slapen, zo erg keek ze uit naar de volgende dag, de dag dat ze voor het eerst met haar vader naar boven zou mogen, voorbij de boomgrens, uitkijken over het dal... Ze had het als verjaardagscadeau gekregen: erop uit met papa, samen, als twee echte

bergwachters... Die nacht droomde ze over reuzengemzen en zilveren kristalwatervallen, niets vermoedende dat die ene dag van morgen nooit zou komen...

Haar droom werd bruto onderbroken door ruig gebonk op de deur. Er werd geschreeuwd. Ze begreep de woorden niet. Maar de stemmen waren boos. Heel erg boos. Ze moest huilen en riep om haar moeder. Maar haar moeder kwam niet. Er kwam een man binnen. Ze kende de man niet. De man liep op haar af. Ze huilde nu nog harder. Achter de man rende haar moeder naar binnen. Haar moeder greep de man bij zijn armen en schreeuwde. De man wankelde en schreeuwde nu ook. Achter haar moeder rende haar vader naar binnen. Hij schreeuwde en wierp zichzelf tussen de man en haar moeder. Nu schreeuwde iedereen. Maar het meisje kon alleen maar huilen. Ze huilde en huilde. Totdat er nog twee mannen naar binnen renden. Deze mannen grepen haar vader bij zijn armen, en schopte en sloegen hem zo hard dat hij als een pop op de grond zakte. Dat was het moment dat haar moeder stopte met schreeuwen. Het meisje stopte met huilen. En toen was het stil. Doodstil. Stiller kon het niet worden. Maar voor de ogen van het meisje was er meer te horen dan ze zich ooit had willen herinneren: haar moeder werd bij haar benen gepakt en op bed gesleept. De mannen bogen zich over haar moeder heen en beukten met hun heupen tegen haar moeders dijen. Hard. In een onophoudelijk ritme. Haar moeder gaf geen kik, maar het meisje las de pijnkreten in haar moeders ogen...

En toen was het over. Zomaar. De mannen vertrokken. En alsof er niets was voorgevallen, dwaalde het meisje door het huis, op zoek naar iets om haar moeder te troosten, op zoek naar haar dennenappels. Bikkel en Spikkel lagen op de grond, volledig verplet. Toktok en Norden heeft ze niet kunnen vinden. En FiekFiek was onder het kastje gerold. Eén houten vleugeltje was bij FiekFiek gebroken, maar dat hinderde haar niet. Ze rende naar haar moeder en drukte de dennenappel tegen haar moeders borst. Het was de enige en laatste glimlach bij haar moeder die ze ooit heeft gezien. De volgende ochtend vertrokken ze... Het dal tegemoet, een plek waar het meisje nog nooit was geweest...

In het dal bleven ze nergens langer dan een paar maanden. Ze trokken van plek naar plek, van huis naar huis... Maar geen enkele plek was zo fijn als hun plek in de bergen, geen huis was zo knus als hun hut daar op de helling... Het meisje begreep dan ook niet dat haar moeder haar vertelde dit als een groot, leuk, spannend avontuur te ervaren... Zij voelde zich juist met de dag ongelukkiger worden. De nachten sliep ze alleen. En overdag lag haar moeder vooral op bed... De dagen waren versmolten tot één lange nacht, enkel onderbroken door het roepen van een bosuil...

Totdat op een dag alles veranderde! Na een lange dag op de weg te hebben doorgebracht, doemde in de verte het mooiste huis op dat het meisje ooit had gezien. Het was groot, hoog, wit, met verblindende ramen en een grote muur eromheen met een toegangspoort. Haar geluk kon niet op toen haar moeder haar nou juist dáár naartoe nam. En de verwachtingen van het meisje werden niet teleurgesteld: ze trof daar de meest knappe en lieve man aan die ze ooit op haar reis had ontmoet. Deze man gaf haar een eigen kamer, vol poppen en blokken. En haar moeder sliep in het mooiste hemelbed dat ze ooit in haar leven had gezien. Er waren kinderen met wie ze kon spelen, en zelfs haar moeder had nu zeeën van tijd om met haar te spelen. De eenzame nachten waren eindelijk voorbij. En de dagen waren in elkaar verstrengeld, zoals haar vader altijd haar hand had vastgehouden, slechts nog onderbroken door het ochtendkraaien van de haan...

Stilte

PERLAI

Je ontmoette mijn vader...

Nayla knikt. Stilte.

PERLAI

Het was een illusie...

NAYLA

Het was waar!

PERLAI

Maar nu weet je wel beter...

NAYLA

Wat beter? Dat uw vader ons leven heeft gered? Dat van mijn moeder... Dat van mij...

PERLAI

Puur voor eigen gewin...

NAYLA

Hij ving ons op. Hij zorgde voor ons... Mijn moeder was ziek in die dagen. Hij kocht voor haar de medicijnen... Hij heeft ons een thuis gegeven... Een veilig onderkomen... Een toekomst...

PERLAI

Dus wat wil je me nou eigenlijk vertellen? Je houdt van mijn vader...

NAYLA

Nee! Nee... Ik hield van uw vader... Ik dácht van uw vader te houden...

PERLAI

Maar?

NAYLA

Ik realiseer me dat dat kleine meisje die man niet meer nodig heeft... Maar wel iets anders, iets waarvan ik niet wist dat het bestond totdat... totdat...

PERLAI

Ja wat! Totdat wat?

NAYLA

Totdat jij me het gaf...

Stilte

PERLAI

Ik kan het niet Nayla...

NAYLA

Ik weet het! Ik vraag het ook niet van u...

PERLAI

Wat doe je hier dan?

NAYLA

Rafel, uw vader... Ze willen dat ik uw vrouw wordt. Ze willen dat u met me trouwt...

PERLAI

Maar dat wil je niet...

NAYLA

(verbaasd) Wilt u dat? Met mij trouwen?

PERLAI

(onredelijk verbolgen) Antwoord zoals het je betaamt!

Nayla laat schuldbewust het hoofd zakken.

NAYLA

Ik ben u niet waard, mijn prins... Ik heb u bespeeld, verleid, voorgelogen... Vergeef me, alstublieft. Ik verdien uw gram... uw vergelding... Maar niet dat wat man en vrouw verbindt...

Stilte

PERLAI

(teder) O, Nayla... *(knielt voor haar neer)* Kijk me aan...

Nayla kijkt Perlai aan.

PERLAI

Dat meisje uit die bergen verdient alles én meer!

NAYLA

FiekFiek! *(zet het op een huilen)*

Perlai kijkt Nayla overrompeld aan, neemt haar dan in zijn armen.

PERLAI

FiekFiek ja... *(stilte)* Heb je 'm nog?

Nayla schudt haar hoofd.

NAYLA

(al snikkend) U bent nu mijn FiekFiek...

Drukt Nayla tegen zich aan. Wiegt haar als een kind... Na een tijdje weekt Nayla zich los...

NAYLA

(angstig) U blijft ook niet hè... Ik raak u ook kwijt...

PERLAI

O Nayla... Als je eens wist...

NAYLA

Houdt u dan nog steeds van mij? Na álles wat ik u heb bekend?

PERLAI

Ik houd van je zo diep mijn hart kan kloppen... Ware jij zoals de zon, dan liet ik me elke dag door jou verbranden, enkel om je warmzachte straling onophoudelijk te kunnen voelen... En ware jij zoals de zee, dan liet ik me zonder aarzeling van het schip vallen, enkel om je armen oeverloos om me heen te kunnen hebben... (*gezicht betreft*)

NAYLA

(*gealarmeerd*) Maar? Wat is er, mijn prins?

PERLAI

Maar je bent zoals een mens...

NAYLA

Ik *bén* een mens...

PERLAI

Precies... Je bent een mens. En je aanbidt mijn vader...

NAYLA

Nee, ik aanbid u! Ik wil u! Niet uw vader!

PERLAI

Je wil mij, maar gedooft mijn vader...

NAYLA

(*beledigd*) En wat doet u!? NIETS! Klagen... U als een puber gedragen...

PERLAI

Beheers jezelf Nayla!

NAYLA

Hoe kan u uw eigen vader haten!? Hij heeft u lief... Hij is misschien niet de meest nobele man, maar hij doet zijn best... Iedereen doet maar zijn best... Dat is bij u niet anders...

PERLAI

Wat je zegt klopt... Ik doe enkel mijn best...

Perlai laat Nayla nu helemaal los en staat op.

PERLAI

En als ik naar 'mijn best' luister, dan kan ik niet anders dan je laten gaan...

NAYLA

Nachten lang achtte ik mezelf u niet waard, maakte ik mezelf wijs u van mezelf te moeten beschermen... Maar nu, nu voel ik me kwaad... U veracht mij!

PERLAI

Nee! Ik veracht je niet... (*hurkt*) Ik veracht je niet, Nayla... In tegendeel, ik... ik....

Omhelst Nayla innig. Laat dan net zo abrupt weer los.

PERLAI

Ik haatte mijn vader. Door en door. Mijn bloed kookte als ik hem zag. Ik wilde dat hooghartige nekje van hem omdraaien... Er een knoop in leggen en dan aan een boegschroef hangen... Ik wilde zijn hersenen gelyocht zien worden, als spetterend vuurwerk in zee... Ik wilde hem kunnen aankijken terwijl ik mijn kroon nonchalant in een vulkaan smeed... Ik wilde zien hoe vrouwen hem vertrapten met naaldhakken zo hoog als breipennen... Ik wilde hem zien stikken in zijn eigen geilheid!

Ik wilde dat hij luisterde, toen ik hem als kind vroeg Boris, de kat, naar de dierenarts te mogen brengen... Ik wilde dat hij luisterde toen mijn moeder hem vroeg om op het platteland te mogen gaan wonen.... Ik wilde dat hij luisterde toen honger, armoe en ellende onze paleismuren bereikten... Ik wilde dat hij álles hoorde! Ik wilde dat hij zag!!

NAYLA

Maar hij zag niet...

PERLAI

Nee... Hij luisterde enkel naar zijn eigen verhaal...

NAYLA

Ik begrijp dat je hem haat...

PERLAI

Ik haat hem niet. Niet meer...

Stilte

PERLAI

(luchtig) Ik denk dat ik je daarvoor moet bedanken, Nayla..

NAYLA

(haalt schouders op) Als u het zegt...

Perlai komt overeind.

PERLAI

Nayla... Kom.. Sta op. Je moet naar huis.. De nacht kondigt zich aan...

NAYLA

Alstublieft! Hoogheid! Geef me een tweede kans!

PERLAI

Nayla, ik ben geen hoogheid. *(helpt Nayla overeind)* Ik ben gewoon Perlai, een zoon van een man die geen vader voor me was, slechts een verloren jongen op zoek naar de derde realiteit...

NAYLA

Naar wat?

PERLAI

De derde realiteit...

NAYLA

Ik had niet eens het besef van twee realiteiten!

PERLAI

Ik houd van je Nayla, zielsveel, méér dan je je kunt voorstellen... Maar mijn liefde voor jou is slechts één realiteit...

NAYLA

Goed. En wat is dan de tweede?

PERLAI

Mijn vader en alles wat dat behept.

NAYLA

En de derde?

Perlai haalt zijn schouders op.

PERLAI

Dát wat weet te bepalen wat de reëelste van de twee is...

NAYLA

En dat is?

PERLAI

Liefde geloof ik...

Stilte.

NAYLA

(concluderend) Maar niet voor mij.

PERLAI

(bedroefd) Nee... Niet voor jou...

Korte stilte

NAYLA

Je zult een goede koning worden, Perlai.

PERLAI

Zeg dat nog eens...

NAYLA

Je zult een goede koning worden...

PERLAI

Nee dat andere...

NAYLA

Wat?

PERLAI

Mijn naam...

NAYLA

Perlai...

Perlai geniet alsof iemand hem streelt.

PERLAI

Dank je... Nayla...

Perlai glimlacht dankbaar. Hij kust Nayla op haar voorhoofd en loopt dan de trap op.

NAYLA

Perlai?

Perlai staart haar geëmotioneerd aan. Buigt nog eenmaal dankbaar en sluit dan de deur. Nayla blijft ontredderd achter.

NAYLA

In het licht van de eeuwigheid zou ik blij moeten zijn. Een man van vlees en bloed, nog schoner dan de meest verse sneeuw, heeft me lief. Ja, ik zag zijn ogen twinkelen, ik kon de sterretjes bijna aanraken... O, Perlai... Waarom moest je gaan? Waarom moest je me alleen laten?

Voor even werd de kille, gure wind die al nachtenlang mijn hart teistert, een aangenaam lentebriesje... Ik zag je eindelijk helder. Geen rook. Geen mist. Je ademde in zoveel kleuren dat ik niet twijfelde aan je oprechtheid... Je bracht me sneeuwtoppen, zo wit, dat ik in mijn verblinding alles kon zien! O, neem me mee, Perlai! Hoger, naar de hoogste top! Neem me mee, laat me kijken naar al wat je liefhebt! Leer me liefhebben zoals jij liefhebt! Perlai, mijn prins....

De nachten zullen weer langer worden... En ik zal alleen slapen. Ik zal alleen slapen, en me wanhopig proberen te warmen aan de kortstondige herinneringen van ons samenzijn... Je kus! Je kuste me... En toen liet je me achter. Een afscheidskus... Je kuste me vaarwel. Een vaarwel in de nacht...

Hij is het niet waard!

(schrikt) Wat zeg je?

Hij is het niet waard! Een man dient ons niet zo te mee te voeren... We zijn vrouwen! We zijn vrouwen! Vrouwen! Onafhankelijk, eigenzinnig, krachtig en dapper... Een berg kan je zelf beklimmen! Een berg is niet enkel voorbestemd aan de man... Ga klimmen!

Ik klim! Ik klim ook! We klimmen. Naar het licht van de zon. Boven alle toppen uit! Ik ben bang om te vallen. Maar ik lig al op de grond. Ik huil. Ik ween. Ik crepeer van ellende. Waar ben je!? Hoe kon je zomaar weggaan!? Hoe kon je me achterlaten!? Ik wil je niet willen! Ik wil je kunnen vergeten, verder kunnen met mijn leven... Ja, weet ik veel... koetjes melken ofzo!

Maar het is me niet gegund. Ik wil je. En ik mis je... O, ik mis je zo dat ik zelfs een zakdoek nodig heb om de tranen binnen in mijn borst te stelpen... ooww, ik jank me nog eens een verdrinking!

Maar we kunnen er toch uit komen? We kunnen er toch over praten!?

NASEER! (*sluit met vuist op de grond*)

Naseer komt via zijkant toneel op.

NASEER

Kika! IK zocht je overal! Waar was je?

KIKA

Hoezo waar was ik? Waar was jij!?

NASEER

Gewoon hier...

KIKA

Niet waar...

NASEER

Wel waar...

KIKA

Dit gaat weer lekker...

NASEER

Ja... jij gelooft me niet!

KIKA

Maar je liegt ook!

NASEER

Ik lieg niet!

KIKA

Dus je zegt dat ik lieg?

NASEER

Ik zeg niet dat je liegt...

KIKA

Jawel, je zegt dat ik lieg over dat jij liegt...

NASEER

Als je dat liegen noemt...

KIKA

Eén van onze twee liegt. Dat kan niet anders...

NASEER

Nou ik niet.

KIKA

Ik ook niet.

Draaien hun ruggen naar elkaar. Stilte.

KIKA

Waar was je dan?

NASEER

Hier... Dat zei ik toch...

KIKA

Maar waarom kon ik je dan niet vinden?

NASEER

Ja dat weet ik toch niet. Ik kon jou ook niet vinden...

KIKA

Ik was gewoon hier...

NASEER

Ja ik ook...

Draaien hun ruggen opnieuw naar elkaar toe. Stilte.

KIKA

Zocht je naar mij?

NASEER

Ja! Dat zei ik toch gelijk al...

KIKA

Ik ook naar jou...

NASEER

Waarom zocht jij naar mij?

KIKA

Ow, ik had iemand ontmoet...

NASEER

Een jongen!?

KIKA

Ja, maar daar –

NASEER

Wie is het!? Zeg op, vertel!

KIKA

Daar gaat het niet om!

NASEER

Je zegt dat je iemand hebt ontmoet...

KIKA

Hád ontmoet. Hij is alweer weg...

NASEER

Maar je bent met hem naar bed geweest...

KIKA

Wat? Nee! Gatver. Naseer!

NASEER

Ja wat? Zoveel meiden leggen tegenwoordig hun kut zomaar wijd open voor de eerste de beste die...
Een vriend van mij –

KIKA

SSTT! (*snoert hem met wilde gebaren de mond*) Dat hoeft ik niet te horen!

NASEER

Het was anders best een goed verha –

KIKA

(*fluisterend*) Wist je dat er drie realiteiten bestaan?

NASEER

Nee...

KIKA

(*alsof ze de heilige graal heeft ontdekt*) Nou, wel dus... die bestaan...

NASEER

(*nonchalant*) Aarde. Hemel. Hel...

KIKA

(*verbluft*) Daar had ik nog geen eens aan gedacht...

NASEER

(*haalt schouders op*) Tja, jij begint erover...

KIKA

Nee, maar... maar... het was anders! Ingewikkelder!

NASEER

O, nou begin er dan maar niet aan...

KIKA

Jawel! Het bracht me een inzicht.

NASEER

Wat voor inzicht?

KIKA

Over ons...

NASEER

(spottend) Je ziet nu in dat we veroordeeld zijn en nooit volledigheid bereiken!

KIKA

Nee... Nee... Beter nog!

NASEER

Wat is er beter dan dat?

KIKA

Dat weet ik niet meer...

NASEER

Nou lekker dan...

KIKA

Geef me dan ff...

NASEER

Neem je tijd... Ik ga niet weg. Althans, als je dat wil geloven...

KIKA

Waarom nou weer die opmerking?

NASEER

Is toch zo? Jij gelooft me telkens niet!

Kika ademt diep in en uit. Ze zegt niets, denkt na..

KIKA

Ik weet het weer!

NASEER

Wat?

KIKA

Mijn inzicht!

NASEER

(sarcastisch) Nou, verlicht me...

KIKA

Nou, zie je deze ring...

NASEER

Ja...

KIKA

Deze ring is hééél reëel.

NASEER

Je meent het....

KIKA

(geïrriteerd) Nou, heb nou even geduld!

NASEER

Sorry hoor!

KIKA

(gewichtig) Maar wat het symbool van deze ring is... is nog vééél reëler!

Naseer toont voor het eerst interesse in wat Kika zegt.

NASEER

Dat zei ik toch! Het symbool telt!

KIKA

Waarom wil je dan per se 'officieel' trouwen?

NASEER

Vanwege het symbool!

KIKA

Nee, wat jij zegt, is te vergelijken met de ring, niet het symbool! Het symbool zou ook gewoon 'officieus' kunnen...

NASEER

O ja, tuurlijk, want als ik jou één of andere ring bij de Lucardi had gekocht, had je mijn aanzoek nét zo serieus genomen...

Kika schrikt.

KIKA

De derde realiteit...

NASEER

De wat?

KIKA

De derde realiteit...

NASEER

Again... De wat?

Kika beweegt zich hysterisch heen en weer over het podium, alsof ze ergens naar zoekt.

KIKA

Wat is het? Wat is het?

NASEER

(kijkt verward naar Kika) Wat is wát!?

KIKA

(grote indringende ogen) De derde realiteit!

NASEER

Wat the fuck Kika! Hoe moet ik dat weten? Aarde, hemel, hel... Zat het daar niet bij?

KIKA

Is het God? Geloof jij in God?

NASEER

(haalt schouders op) Jij wel?

KIKA

Maar wat dan wel?

NASEER

Moet het íets zijn dan?

KIKA

Ja íets moet bepalen wat reëler is dan het andere.. Hoe weten we anders wat we moeten doen!?

NASEER

Kika... Doe eens rustig, man... Ga zitten... Dat we niet officieel kunnen trouwen zoals ik graag zou willen, daar kan jij ook niets aan doen... Dus als jij zo graag een feestje in de achtertuin wil dan ga ik dat echt niet in de weg zitten...

KIKA

Een feestje in de tuin!? Ik wil met je trouwen Naseer!

NASEER

Ja ik ook met jou Kika!

KIKA

Het kan toch iets meer zijn dan een feestje in de tuin? We kunnen toch doen alsof we trouwen...

NASEER

Nee dat kan ik niet!

KIKA

Waarom niet?

NASEER

Om dezelfde reden als dat jij geen aanzoek met een Lucardi-ring had gewild...

Stilte

KIKA

Ik had het wel gewild als je geen geld had gehad voor een duurdere...

NASEER

Maar ik wil je toch geen goedkope roestbak om je vinger geven!?

KIKA

Daar gaat het niet om...

NASEER

Daar gaat het wél om... Je bent me veel meer waard dan dat Kika! Als ik miljonair was geweest had ik je een ring met wel honderd diamanten gegeven!

KIKA

Maar ik wil je nu toch ook? Zónder al die honderd diamanten...

NASEER

(als nukkig kind) Alleen omdat het niet anders kan!

Kika denkt na.

KIKA

(oprecht) Ik snap je Naseer...

NASEER

(verbluft) Echt waar!?

KIKA

Ja... Ik denk van wel... Maar ik vind het gewoon niet erg... Ik weet wat je bedoelt... In deze ring *(doet haar verlovingsring af)* zitten eigenlijk wel honderd diamanten en misschien nog wel meer!

NASEER

(blij verrast) Ja! Precies! Ook robijnen! En goud!

KIKA

Saffier...

NASEER

Smaragd...

Stilte

NASEER

Kika...

KIKA

Ja Naseer...

NASEER

Ik wil wel met je trouwen in de achtertuin...

KIKA

(verbluft) Echt waar!?

NASEER

Ja, we verzinnen er gewoon wel wat bij... Paar documenten... Handtekeningen

KIKA

Getuigen!

NASEER

(lachend) Die ook ja...

Kika en Naseer kruipen naar elkaar toe.

KIKA

Naseer?

NASEER

Kika...

KIKA

Nee gewoon Naseer (glimlacht tevreden)

Kika en Naseer leunen verliefd tegen elkaar. Lichten uit. Lichten aan. Kika en Naseer staan op lopen naar rand van podium met de handen ineen alsof het stuk is afgelopen en ze zich klaarmaken voor een buiging. Ahmet, Zena, Jette, Randy, Karim en Arash lopen ook het toneel op. Er klinkt (als het goed is) applaus. Dan vliegt de deur open. De trouwambtenaar stormt het toneel op.

TROUWAMBTENAAR

Wacht, wacht! Zijn jullie nou begonnen zonder mij!?

Iedereen draait zich verschrikt om.

TROUWAMBTENAAR

Jullie wilden toch trouwen!?

NASEER

Ja dan doen we nu toch?

TROUWAMBTENAAR

Noemen jullie dát trouwen? Een feestje in de achtertuin?

KIKA

Ja maar we konden toch niet officieel –

TROUWAMBTENAAR

Nee niks! Geen gemaar! Geen amateuristisch geneuzel in een achtertuin. Ik ben er weer, dus we gaan dit eventjes heel anders pakken... Maestro!

Feestelijke muziek zet in. Iedereen viert feest. Kika en Naseer zonderen zich op een gegeven moment af. Muziek gaat naar achteren. Achtergrond geluiden blijven, maar zachtjes.

NASEER

Ik heb wat voor je...

KIKA

Gekkie... We hebben alles toch al!

NASEER

Jawel, maar toch...

Naseer haalt een ringdoosje uit zijn zak.

KIKA

(verward) Nog een ring?

NASEER

(glunderend) Kijk zelf maar...

Kika opent doosje en haalt er een ring uit.

KIKA

(lachend) Een Lucardi ring!? Ja, jij weet wel hoe een vrouw te verwennen zeg! *(knipoogt)*

NASEER

(trots) Het heeft robijnen...

KIKA

Ik zie het... En goud!

NASEER

En goud... Veel goud...

Kika en Naseer zoenen intens.

TROUWAMBTENAAR

Hé tortelduifjes! Geen partypoopers zijn hè!

*Kika en Naseer lachen en maken zich van elkaar los. Naseer loopt terug naar de rest.
Kika houdt hem tegen.*

KIKA

Wat een geluk hè...

NASEER

Wat?

KIKA

Dat we nu tóch officieel konden trouwen. Die overheid ook... Bedenkt zich om de havenklap...

NASEER

(lacht geheimzinnig) Ja, wat een geluk inderdaad....

*Kika geeft Naseer een zoen op de wang, passeert hem en loopt naar de rest.
Trouwambtenaar loopt met glas wijn in zijn hand, half aangeschoten, naar Naseer.*

TROUWAMBTENAAR

Nou moet je me toch eens vertellen.. Hoe heb je het voor mekaar gekregen?

NASEER

Wat?

TROUWAMBTENAAR

Huwelijken weer officieel te maken! Het ministerie is zo'n log apparaat... Daar zouden weken – wat zeg ik? – máánden overheen moeten gaan voordat zo'n beslissing zou worden teruggedraaid! Maar nu... Nu heeft het nog geen week geduurd! Dus vertel, hoe heb je het klaargespeeld?

Naseer lacht en wil verder lopen. Trouwambtenaar houdt Naseer tegen.

TROUWAMBTENAAR

Geld? Het is altijd geld...

Naseer kijkt hem indringend aan.

NASEER

Wil je het echt weten?

Trouwambtenaar kijkt Naseer geïntrigeerd aan. Naseer buigt voorover en fluistert de trouwambtenaar wat in het oor.

TROUWAMBTENAAR

(lachend vol ongeloof) Ongelofelijk! Je vader ja?

NASEER

(grijzend) Sshh...

*Naseer voegt zich bij de menigte. Trouwambtenaar blijft verbluft achter in enkel spot.
Lichten uit.*

EINDE

